

#Colectiv, doi ani de la tragedie. Mărturii.

„Mi-e teamă că am să mor de durere în cada verde”

Alexandra Furnea, unul dintre supraviețuitorii de la Colectiv, scrie, la doi ani de la incendiu, infernul prin care a trecut după noaptea de 30 octombrie 2015. Tânăra prezintă realitatea cruntă dintr-un spital românesc, dar și cum au ajuns rănile ei pline de infecții intraspitalicești. Redăm integral textul.

E aproape ora 5 dimineața și deschid obosită ochii. Am reușit să dorm, însumat, vreo 2 ore. Bandajele jilave mi se lipesc de răni și durerea începe să se trezească în corpul meu cu toată puterea de care este capabilă. Fiecare mișcare este un chin. Sistemul de susținere pe care l-a improvizat mama cu o seară în urmă – din perne și prosoape aduse de acasă – așa încât să nu dorm pe spatele recent grefat, a eșuat iar colțul unei perne se atinge de rana deschisă de pe omoplat, acolo unde nu s-a prins pielea. Simt că salteaua dură îmi jupoaică carnea în timp ce încerc să îmi ajustez cumva poziția ca să nu mai simt usturimea. Îmi vine să vomit din cauza senzației dar închid ochii și număr în gând până la 10, lent, asurzită de bătăile inimii mele panicante. „1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10”.

Începe să se facă zarvă pe coridor. Sosesc rând pe rând asistentele și aud discuțiile lor simple, de oameni sănătoși. Trag cu urechea la glumițele pe care le rostesc, în timp ce mă cuprind frisoanele. Este frig în salon deoarece geamurile nu sunt bine izolate iar caloriferul electric pe care ni-l dă seară de seară o asistentă cu suflul mare (în mod normal, nu ar avea voie să îl scoată din sala alăturată) nu face față temperaturii scăzute de afară. Încerc să mai dorm câteva minute dar, dintr-o dată, îmi amintesc că este iarăși luni și începe o nouă săptămână de chin. Realizez că urmează baia și încep să tremur și mai tare, dar de data aceasta de frică. Apoi, ca într-un coșmar care se adeverește, văd silueta asistentei în cadrul ușii.

Cu ochi miloși, femeia îmi spune pe nume: „Alexandra, vino la băiță”. Măinile i se odihnesc pe spătarul scaunului cu rotile și ezită o clipă înainte să intre în salon ca să mă ajute să mă ridic din pat. Când face primul pas înspre mine, lacrimile îmi țâșnesc din ochi și se preling pe cojile de pe obraji arși. Încep să plâng icnit, cu disperare, termurând tot mai tare de frig și de frică. În diminețile cu băi, mi-e teamă că am să mor de durere în cada verde în timp ce asistentele încearcă să îmi desprindă pielea moartă de pe răni, fără anestezie. Femeia plânge cu mine și încearcă să mă consoleze. Îmi cântă doine de la ieșirea din salon și până în sala de baie, cu respirația întretăiată.

Ajunsă în salonul acela care îmi devenise iad, mă lovește răcoarea. Cineva lăsase fe-

reastra deschisă peste noapte iar aerul curat și pișcător de noiembrie se amestecase cu mirosul oribil de dezinfectanți de spital.

„E cam frig aici, Alexandra...Îmi pare rău. Cred că și apa va fi mai rece. Nu se încălzește nicicum”, aud vorbele asistentei care deschide robinetul și prinde în mâini capul banal de duș care, în ochii mei, arata ca un instrument de tortură. Femeia clătește cada verde și mă ajută să mă ridic din scaun. Merg șontâc sprijinită de ea – o ființă mică și fragilă – până la cadă și mă așez cu greu pe marginea ei. E rece iar contactul dintre guma udă și pielea mea înfiorată îmi face rău. Când picioarele îmi sunt întinse înauntru, încep din nou să plâng. Cerșesc un analgezic și mi se administrează Ketonal. Ceva mai puternic, vă rog din suflul! Nu se poate, vine răspunsul prompt din partea altei asistente aflate în trecere prin salon. Acum vine primul jet de apă care îmi udă bandajele lipite de răni. E înghețat și, peste carnea mea deschisă, se simte ca o nouă flacără, pustiitoare. Ketonalul se dovedește zi de zi a fi mult prea slab, așa că... simt totul, pe viu.

Plâng fără întrerupere în timp ce asistenta îmi desprinde atentă bandajele de pe răni. Tifonul se desface trăgând după el țesutul necrozat sau fragmentele lizate de grefă, lăsând în urmă doar rană vie, din care șiroiește sânge roșu, curat. Câteodată, bandajul este lipit rău de plagă și apa nu este suficientă pentru a-l înlătura. Atunci, el trebuie tras. Am senzația că îmi umblă cineva cu amnarul prin măruntaiele ființei în timp ce jetul aspru al dușului îmi pătrunde pe mușchiul dezgolit de arsură și pe tendoanele expuse. Durerea este atât de mare încât am impresia că, în orice clipă, inima mea va înceta să bată. Cada se umple de roșu și de bandaje murdare, pe care zac lipite bucăți de țesut. Din

cauza infecției, greșele au murit din nou și în urmă au rămas suprafețe și mai mari de rană profundă.

Cândva, petecele acestea bolnave de carne moartă, devorată de microbi, au fost pielea mea frumoasă.

Asistenta scoate buretele pe care îl îmbibă cu Dexin, un săpun lichid chirurgical antibacterian. Apoi cu suflul cât un purice, începe să îmi curețe spatele. Plâng fără oprire, pierdută într-un infern de neînțeles, până încep să mă sufoc și să o implor să se oprească. Simt deslușit că voi înnebuni dacă mai simt durerea aceea. Îmi vine să vărs de undeva din adâncul ființei mele toată suferința, toată fierea disperării mele din acele momente. Femeia încetează pentru o clipă tortura, apoi își ia inima în dinți și mă acoperă din nou cu jetul dur al dușului banal, de baie de apartament. „O să îmi pierd cunoștința”, îmi spun, în timp ce creierul meu refuză să cedeze și să îmi ofere măcar o fărâma de întuneric.

„Cântă-mi, Auraș”, îi șoptesc asistentei iar aceasta cu glasul frânt, printre lacrimi, începe să fredoneze o doină. Tremur și mi-e greață, plâng și mi-e teamă. O ascult cântând, însă. E singura muzică pe care o pot auzi în acest iad și am nevoie de ea ca de aer. E unicul meu analgezic eficient, dar nu pentru carne, ci pentru inimă.

Sărmana femeie încearcă să reducă presiunea apei ca să mă doară mai puțin, dar aceasta este când rece, când caldă din cauza instalației defecte și acum mă cuprind din nou frisoanele. Renunță la burete și începe să mă spele cu mâinile acoperite cu mănuși de spital. Jetul de apă aleargă pe tot corpul meu în timp ce degetele ei rup bucăți din mine. Rămân în urmă goluri pe care nu le voi putea umple niciodată. Mâna dreaptă îmi este o masă amorfă de carne despătată. Văd albeața tendoanelor descoperite

ale degetelor. Arată ca niște nervuri ale unei catedrale gotice în ruine. Întorc capul spre umărul stâng care mi se pare sculptat. Se cască un hău nedeslușit de carne acolo, din care curge neostoit sânge roșu, gros. Închid ochii ca să nu mai văd, dar simt, simt în continuare apa caldă-rece scurgându-se peste mine și, mă gândesc că focul acela din container continuă să ardă în fiecare dimineață, în sala de baie a Spitalului de Arși.

„Gata ești!”, aud glasul ușurat al asistentei care mă învelește în niște cearșafuri verzi din pânză. Îmi trece prin minte imaginea unui giulgiu mortuar și îmi vine din nou să vărs. Cu greu, cobor din cadă ajutată de femeie și mă așez pe în scaunul cu rotile. Asistenta mă duce pe hol, apoi în sala de pansamente. Aici, tocmai terminaseră de făcut bandajul unei alte colege de suferință. Sunt așezată pe pat și se începe desprinderea cearșafurilor verzi de rănile mele. Din sala de baie până aici, câțiva pași doar, acestea se lipiseră de plăgile sângerânde. Țip scurt când mă desfac din scaun cu rănile de pe fese iar asistenta de pansamente începe să mă curețe la rândul ei de piele moartă. (Va urma)

Alexandra FURNEA, supraviețuitor Colectiv

Alertă de vânt, lapoviță și ninsori

Vremea se răcește

Administrația Națională de Meteorologie (ANM) a emis o informare meteo de intensificări temporare ale vântului, precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare la munte și disconfort termic, valabilă de vineri, de la ora 21.00, până luni, ora 23.00.

Meteorologii avertizează că, din noaptea de vineri spre sâmbătă și până duminică dimineața, vântul va avea intensificări temporare în special în sud-vestul și centrul țării, cu viteze cuprinse, în general, între 45 și 55 km/h.

La munte, îndeosebi, la altitudini de peste 1.600 m, rafalele vor depăși 65-70 km/h, iar pe creste 80-90 km/h, iar, trecător, vor fi și precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare. Duminică și luni, intensitatea vântului va fi în creștere în toate regiunile, iar la munte va sufla tare. În zona montană va ninge viscolit și se va depune strat de zăpadă consistent. Valorile termice vor scădea în toată țara, iar intensificările de vânt vor determina amplificarea senzației de rece. ■

Problema auxiliarelor

„Cei care le folosesc vor răspunde!”

Ministrul Liviu Pop a declarat că problema auxiliarelor trebuia clarificată încă de acum 6 ani, de când a fost adoptată Legea Educației Naționale.

„Pe lângă Compendiu (pentru clasa a V-a-n.r.) au apărut pe site-ul manuale.edu.ro toate manualele în formă digitală de două săptămâni. Din datele noastre, ajung manualele care au fost contractate în unitățile școlare pe acele discipline, cu excepția disciplinei la care este încă contestație. Auxiliarele trebuiau clarificate de șase ani, din 2011, că așa scria în lege. Sunt auxiliare didactice și auxiliare curriculare. Auxiliarele curriculare care în general sunt în zona resurselor deschise pot fi folosite de oricine, dar în același timp voi susține ca tot ceea ce intră în unitatea școlară pe cele două canale dacă vreți - asociațiile de părinți și contabilitatea școlii - să fie certificate din punct de vedere al calității. Nu orice”, a explicat demnitarul.

El nu este convins că toate materialele fotocopyate folosite în școli sunt „în regulă” din punct de vedere al programei școlare. „Eu nu sunt convins că astăzi tot ce se fotocopyază, tot ce se folosește la școală este în regulă din punct de vedere al programei școlare”, a spus demnitarul.

Potrivit acestuia, cei care folosesc auxiliare în școli, altele decât cele autorizate de MEN, vor răspunde. „Avem lista tuturor auxiliarelor autorizate de MEN. De celelalte auxiliare care sunt folosite în școală răspund cei care le folosesc”, a spus Pop. Ministerul Educației Naționale a aprobat utilizarea a 3.361 de auxiliare didactice, potrivit datelor transmise de instituție. Alte 1.464 (227 pentru nivelul preșcolar, 790 pentru primar, 316 pentru gimnazial, 130 pentru liceal și 1 pentru postliceal) de auxiliare sunt în acest moment în procedură de aprobare. ■